

171. 5.

MEMORIE VAN ANTWOORD.
(Ingezonden 13 November 1946.)

Met voldoening heeft ondergeteekende kennis genomen van de algemeene instemming met de voorgestelde wijzigingen. Dat die niet eerder werden ingediend, vindt zijn grond in de omstandigheid, dat, hoewel verhooging van de loongrens voor de verzekeringswetgeving inderdaad als een betrekkelijk eenvoudige materie kon worden beschouwd, dit geenszins het geval was met de vraag of een zelfde verhooging moest gelden voor het Ziekenfondsenbesluit. Dit tijdens de bezetting tot stand gekomen besluit heeft, ook wat de loongrens betreft, in medische kringen tot groote bezwaren aanleiding gegeven, en het denkbeeld van een verhooging der loongrens vergrootte den tegenstand, ook al gold het een uitvloeisel van de waardevermindering van het geld en de stijging der loonen, zoodat niet in belangrijke mate nieuwe groepen onder het besluit zouden worden gebracht. Ondergeteekende meende, vooral om deze reden, nadat hem van bedoelde bezwaren was gebleken, verhooging van de loongrens voor het Ziekenfondsenbesluit aanvankelijk te moeten laten rusten, in afwachting van breeder overleg omtrent de werking van dit besluit in het algemeen. Hij meende dit te eerder te kunnen doen, waar de verplichte ziekenfondsverzekering voor personen met een inkomen tusschen f 3000 en f 3750 een vrij kostbare vorm van ziekenzorg is.

De vrij algemeene aandrang, waarvan het Voorloopig Verslag getuigt, om de verhooging toepasselijk te verklaren ook op het Ziekenfondsenbesluit, heeft hem aanleiding gegeven deze zaak opnieuw te overwegen en het oordeel te vragen van de Commissie van Advies voor het Ziekenfondswezen, waarin o.a. ziekenfondsen en artsen vertegenwoordigd zijn. De hoop, dat in deze commissie overeenstemming over dit vraagstuk zou worden verkregen, werd niet verwezenlijkt. In verband met de toenemende spanning onder de artsen ten aanzien van het ziekenfondsvraagstuk heeft ondergeteekende gemeend de zaak het best te dienen door niet zonder nader overleg een beslissing uit te lokken. Dit is de verklaring van de vertraagde indiening van de Memorie van Antwoord.

De vraag, welke de bezwaren zijn, die van medische zijde tegen de loongrensverhoging in het Ziekenfondsenbesluit bestaan, zal geen nadere beantwoording behoeven na het adres, dat 15 Juni 1946 door de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunde aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal werd gericht.

Hoe moeilijk de verhoudingen liggen en hoezeer voorzichtigheid geboden is, is inmiddels gebleken uit de opzegging door de medici van de contracten met de ziekenfondsen, omdat zij vrij willen staan in de besprekingen omtrent de regeling van hun positie, die onder leiding van het Staatstoezicht op de Ziekenfondsen worden gevoerd tusschen de vertegenwoordigers der ziekenfondsen, de artsen en den Directeur-Generaal van de Prijzen.

Intusschen vornt juist thans minder dan te voren de verhoging van de loongrens een struikelblok. Nu bovenbedoelde besprekingen, inzonderheid over de honoreering der medici, in gang zijn, terwijl met de indiening van het ontwerp van wet tot instelling van een Ziekenfondsraad een voorbereidende stap werd gedaan tot vervanging van het Ziekenfondsenbesluit door een Ziekenfondswet, waarbij heel de regeling van het ziekenfondswezen nader kan worden overwogen, willen de georganiseerde artsen, naar ondergeteekende is gebleken, zich niet langer verzetten tegen de voorgestelde verhoging van de loongrens, wanneer deze overigens om sociale redenen wenschelijk wordt geacht.

Onder deze omstandigheden meent ondergeteekende, mede in het belang van een eenvoudige en eenvormige regeling, over andere bezwaren te moeten heenstappen. Bij Nota van Wijzigingen wordt daarom voorgesteld de verhoging van de loongrens ook voor het Ziekenfondsenbesluit te doen gelden.

Aan de suggestie van eenige leden om niet in de wet de loongrens vast te leggen, doch aan de Regeering de bevoegdheid te geven hetzij bij algemeenen maatregel van bestuur, hetzij bij besluit de loongrens te bepalen, zal bij de herziening der sociale verzekering aandacht worden geschonken.

Duitsche insluipsels.

Verscheidene leden zouden tegelijk met de onderhavige wetswijziging eenige Duitse insluipsels — waaronder zij meer in het bijzonder verstonden de bepalingen, welke betrekking hebben op de gelijkstelling in de Ziektewet van de ongehuwde met de gehuwde moeder — uit die wet willen verwijderen. Zooals reeds van andere zijde werd opgemerkt, gaat het bij het onderhavige ontwerp om eenige incidenteele en technische veranderingen.

Het komt den ondergeteekende niet gewenscht voor bij dit technische ontwerp andere vraagstukken aan de orde te stellen. Ten aanzien van vorenbedoeld punt moge hij verwijzen naar de Memorie van Antwoord betreffende het ontwerp van wet, houdende toepassing van het Ziekenfondsenbesluit voor personen, die ingevolge het bepaalde in de artikelen 1a en 1b van het Koninklijk besluit van 28 Januari 1931 (*Staatsblad* No. 24) niet verzekerd zijn krachtens de Ziektewet (*Gedrukte Stukken*, Zitting 1946—1947, No. 226).

Ter toelichting van de bij deze memorie gevoegde Nota van Wijzigingen merkt de ondergeteekende het volgende op.

De onder Nrs. I, II, III, VII en VIII voorgestelde wijzigingen houden verband met de verhoging van de loongrens voor het Ziekenfondsenbesluit.

De in het 3de lid van artikel VII van het wetsontwerp voorgestelde overgangsbepaling behoeft eenige redactionele verbetering. Daartoe strekt de voorgestelde wijziging onder IV.

Het is gewenscht aan het wetsontwerp een overgangsbepaling toe te voegen in zake het vervallen van vrijwillige verzekeringen ter zake van ziekte, geneeskundige hulp of verpleging, gesloten door of ten behoeve van personen, die ten gevolge van de verhoging van de loongrens onder de verplichte ziekte- en ziekenfondsverzekering komen te vallen. Daartoe wordt onder V aan artikel VII van het wetsontwerp een nieuw lid toegevoegd.

Aangezien de premieheffing over halfjaarlijksche termijnen plaats vindt, is het gewenscht, dat de voorgestelde loongrensverhoging in werking treedt op 1 Januari 1947. In verband hiermede werd artikel VIII van het wetsontwerp gewijzigd.

De Minister van Sociale Zaken,

W. DREES.

171. 6.

NOTA VAN WIJZIGINGEN.
(Ingezonden 13 November 1946.)

In het ontwerp van wet worden de volgende wijzigingen aangebracht.

I.

In artikel IV vervalt het gestelde onder 3e.

II.

Artikel VI vervalt.

III.

Artikel VII wordt genummerd VI.

IV.

Het derde lid van artikel VII (oud) wordt gelezen als volgt:

„3. Ten aanzien van dengene, die uitsluitend ten gevolge van de wijziging van artikel 1, onder c, der Ziektewet ingevolge die wet verzekerd wordt en wiens verzekering binnen twee maanden na haar aanvang een einde neemt, wordt voor de toepassing van artikel 55 der Ziektewet de wijziging van artikel IV, onder 1e, van deze wet geacht in werking te zijn getreden op den dag, welke gelegen is twee maanden vóór den dag, waarop de verzekering is geëindigd.”

V.

Aan artikel VII (oud) wordt een vierde lid toegevoegd, luidende:

„4. Overeenkomsten, met een verzekeringsinstelling gesloten vóór den dag, waarop deze wet in werking treedt, en al dan niet uitsluitend betreffende het risico van geldelijke gevolgen van ziekte, geneeskundige hulp of verpleging van een of meer personen, die uitsluitend ten gevolge van de wijziging van artikel 1, onder c, der Ziektewet op den dag der inwerkingtreding van deze wijziging ingevolge die wet verzekerd worden, vervallen met ingang van vorenbedoelden dag, voor zoover het betreft risico van ziekte, geneeskundige hulp of verpleging, met alle rechtsgevolgen, gegrond op feiten, welke na het oogenblik van het vervallen plaats grepen. Artikel 146, derde lid, der Ziektewet is van overeenkomstige toepassing.”

VI.

Artikel VIII wordt genummerd VII en wordt gelezen als volgt:

„Deze wet treedt in werking op 1 Januari 1947.”

VII.

In de considerans wordt de komma na het woord „Ziektewet” vervangen door het woord: „en” en vervallen de woorden: „en het Ziekenfondsenbesluit”.

VIII.

In den titel van het ontwerp wordt de komma na het woord „Ziektewet” vervangen door het woord: „en” en vervallen de woorden „en van het Ziekenfondsenbesluit”.

171. 7.

VERSLAG.

De Commissie van Rapporteurs voor bovengenoemd wetsontwerp is, na kennis genomen te hebben van de Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag nopens dit wetsontwerp, van oordeel, dat door deze gewisselde schrifturen de openbare beraadslaging over het voorstel genoegzaam is voorbereid.

Vastgesteld den 19den November 1946.

STEINMETZ.
VAN DEN BORN.
SCHILTHUIS.
STAPELKAMP.
ANDRIESEN.